

Sygn. akt I CSK 242/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku E. S.

przy uczestnictwie P. K.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 3 listopada 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżąca powołała się na s. 4-5 skargi kasacyjnej na przesłanki określone w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., to nie przedstawiła argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień, ani o istnieniu potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przepisów, z uwzględnieniem przesłanek ujętych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego.

Ponieważ skarżąca także twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna wnioskodawczyni nie przedstawia także wyraźnie wyodrębnionego uzasadnienia przesłanki „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej

kwalifikacji prawnej. Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu również i wymienionej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

jw